روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR

یکشنبه | ۲۳ شهریور ۱۳۹۹ | ۲۴ محرم ۱۴۴۲ | ۱۳ سپتامبر ۲۰۲۰ | سال دوازدهم | شماره ۳۰۲۲ | ۸ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

| ۱۱۸۱ سال و ۳۱۲ روز گذشت |

VATAN-E-EMROOZ | VOL.12 | NO.3022 | SUN.SEP.13, 2020 | ISSN:2008-2886

روز گذشته صادر شد

پیام رهبر انقلاب در پی درگذشت شیخ یوسف صانعی

صفحه ۲

جنجال بر سر ورود پول آلوده به سینما و ادامه سکوت مدیران سینمایی

پولشویی در سینمای ورشکسته؟

صفحه ۸

حکم اکبر

حکم پرونده اکبر طبری، متهم دانه‌درشت اقتصادی صادر شد:

۳۱ سال حبس تعزیری

هزار میلیارد ریال جزای نقدی

ضبط اموال:

- یک قطعه زمین مشجر به مساحت ۱۶۷۵ متر در نجارکلای لواسان
- یک واحد آپارتمان اداری به مساحت ۱۰۸ متر در مجتمع اداری سانا
- ۱۷۹ میلیارد ریال ضبط وجوه نقدی که بابت ارتشا اخذ کرده
- یک قطعه زمین به مساحت ۳۰۰ متر در بلوار کریم‌خان زند
- طبقات ۵ و ۶ ساختمان احداثی در بلوار کریم‌خان زند
- ۳ دستگاه آپارتمان مسکونی در برج روما در کامرانیه
- یک واحد آپارتمان در خیابان پاسداران
- ۵ قطعه زمین در شهرستان بابلسر

صبح دیروز به‌خاطر قتل عمد

نوید افکاری قصاص شد

صفحه ۲

عکس: علی‌شیرینده، میزان

تیترهای امروز

بیش از ۲۰ گروه و نهاد بین‌المللی و چند کشور منطقه، عادی‌سازی روابط آل‌خلیفه و رژیم صهیونیستی را محکوم کردند

آشکارسازی خیانت

- ایران: حاکمان بحرین از این پس شریک جنایات رژیم صهیونیستی خواهند بود
- محمود عباس: سفیر تشکیلات خودگردان فلسطین، منامه را ترک کند
- انصارالله: از تلاش ملت بحرین برای خلاصی از رژیم مستبد و خائن آل‌خلیفه حمایت می‌کنیم

صفحات ۲ و ۷

مهرداد بذرپاش در همایش مدیران استانی دیوان محاسبات کشور:

شبکه نظارت مردمی بزودی راه‌اندازی می‌شود

صفحه ۲

«وطن امروز» بررسی کرد؛ چگونه قیمت پراید ۱۲۰۰ درصد در ۱۰ سال گذشته رشد کرد؟

جعبه سیاه پرواز پراید

پرونده اقتصادی

- بی‌اعتنایی به تحقیق و توسعه
- توزیع محدود، فروش رانتی
- کلاف سردرگم مدیریت خودروسازی

در غیاب بانک مرکزی به عنوان بازارساز نرخ ارز نیما به بازار آزاد نزدیک شد

پیروی نیما از فردوسی

صفحات ۳ و ۵

دیدگاه

امارات و بحرین ستاد تبلیغاتی ترامپ

محمدحسن آصفری*: مساله فلسطین، مساله یک کشور خاص نیست بلکه موضوع حیثیت و آبروی جهان اسلام است. لذا خیانت به آرمان آزادی فلسطین موجب تضعیف وحدت جهان اسلام می‌شود. البته کشورهایی که به سمت رژیم صهیونیستی گرایش پیدا کردند، از وزن چندانی در جهان اسلام برخوردار نیستند و اتخاذ سیاست توافق با رژیم صهیونیستی آنها را دچار گرداب سیاسی خواهد کرد. رژیم صهیونیستی صرفا به دنبال اشغال فلسطین نیست، ایده از نیل تا فرات که قبلا مطرح شده بود، امروز گسترده‌تر شده است. رژیم اشغالگر به نیابت از نظام سلطه در پی نابودی اسلام سیاسی است. آنها می‌خواهند اسلام اصیل و استکبارستیز از صحنه جهان حذف شود اما این کشورها مطمئن باشند از این کارشان پشیمان خواهند شد.

کشورهایی مانند بحرین و امارات عربی متحده نه قدرت جهانی هستند و نه قدرت منطقه‌ای بلکه این کشورها در سایه محور مقاومت در امنیت به سر می‌برند؛ وقتی محور مقاومت تضعیف شود تمام این ائتلاف‌ها از بین خواهد رفت. این ائتلاف‌ها مقطعی است و کاربرد آن فقط برای تضعیف محور مقاومت است. کشورهایی مانند بحرین نه از جایگاه سیاسی در نظام بین‌الملل برخوردار هستند و نه نقش قابل توجهی از اقتصاد بین‌المللی را برعهده دارند. حکومت بحرین جزو بازماندگان نظام‌های پادشاهی موروثی است که حتی از مشروعیت مردمی هم برخوردار نیست. این حکومت‌ها به جای اتکا به مردم به سمت ائتلاف با قدرت‌های خارجی می‌روند اما چنین ائتلاف‌هایی نه‌تنها ثبات حکومت بحرین را تضمین نمی‌کند بلکه اساس این رژیم را به چالش می‌کشد.

نفوذ رژیم صهیونیستی در بحرین، مقدمه سرنگونی این حکومت است. صهیونیست‌ها براساس برنامه‌های بلندمدت دست به اینگونه ائتلافات می‌زنند؛ بحرین هم از این اتحاد سودی نخواهد برد. این خیانت‌ها هیچ تاثیری بر جبهه مقاومت نخواهد داشت. ما در سخت‌ترین شرایط حتی در دوران دفاع مقدس هم از آرمان فلسطین دفاع کردیم. امروز حمایت از فلسطین تصمیم تمام ملت‌های آزادی‌بخش است و متعلق به قدرت‌های پوشالی نیست.

مساله آزادی فلسطین نیازمند حمایت همه ملت‌های آزادی‌خواه دنیاست. جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک قدرت بزرگ در عرصه بین‌الملل با قدرت و توانایی بیشتر به مقاومت ادامه خواهد داد. تصمیمات کشورهای میکروسکوپی منطقه تاثیری بر اراده جبهه مقاومت برای نابودی رژیم صهیونیستی نخواهد داشت.

ادامه در صفحه ۶

یادداشت

چند نکته درباره آشکارسازی رابطه بحرین- رژیم صهیونیستی

ابعاد یک رابطه سیاه

ثمانه اکوان: در داخل آمریکا همه به دنبال پدیده‌ای به نام «سورپرایز اکتبر» هستند؛ شگفتی‌ای که نامزدهای انتخاباتی قرار است در ماه پایانی کمپین انتخاباتی خود رو کنند و گوی سبقت را از رقیب خود بربایند. تا پیش از این عقیده بر این بود که سورپرایز اکتبر دونالد ترامپ، نامزد جمهوری‌خواهان، رونمایی از واکسن آمریکایی کرونا باشد اما حملات رسانه‌ها به ترامپ در این باره و ایجاد ابهام در میزان تاثیرگذاری این واکسن در صورت عرضه شدن به صورت عمومی، باعث شد کمپین جمهوری‌خواهان تا حدی از این مساله کوتاه بیاید. ترامپ اما این روزها شگفتی‌های بیشتری نیز در آستین دارد که برای فضای انتخاباتی و تبلیغاتی آمریکا به نمایش بگذارد. یکی از این شگفتی‌ها عادی‌سازی روابط کشورهای عرب حوزه خلیج‌فارس با رژیم صهیونیستی است؛ تا دیروز، امارات نخستین کشور بود که روابط خود را با صهیونیست‌ها آغاز کرد و حالا نوبت به بحرین رسیده است و احتمالا تا زمان برگزاری انتخابات، کشورهای به ظاهر اسلامی دیگری نیز به صف حمایت از صهیونیست‌ها و رد کردن حقوق فلسطینیان بپیوندند.

آنطور که مسؤولان آمریکایی دخیل در گفت‌وگوها بین امارات و اسرائیل عنوان کرده‌اند، تنها چند ساعت پس از اعلام توافق امارات و اسرائیل برای عادی‌سازی روابط‌شان در روز ۱۳ آگوست سال جاری، مسؤولان حکومت بحرین در تماس تلفنی با «جرد کوشنر» و مسؤول ویژه این پرونده «آوی برکوویتز» اعلام کردند می‌خواهند کشور بعدی باشند که اسرائیل را به رسمیت می‌شناسند.[1] اگر چه در زمان اعلام عادی شدن روابط امارات و رژیم صهیونیستی، کشورهای دیگری از جمله سومالی و سودان نیز اعلام کرده بودند این اقدام را انجام خواهند داد اما در اولویت قرار گرفتن بحرین در این باره دارای اهمیت بیشتری است. بحرین، نزدیک‌ترین کشور به عربستان سعودی در منطقه است. از زمانی که اعتراضات مردم بحرین در سال ۲۰۱۱ با دخالت نیروهای عربستانی به طرز وحشیانه‌ای و تا حدودی سرکوب شد، جامعه جهانی و تحلیلگران حوزه روابط بین‌الملل دیگر حاکمیت بحرین را جدا از عربستان نمی‌دانند و به همین دلیل نیز معتقدند این اقدام بدون هماهنگی و «گرفتن اجازه» از عربستان نبوده است. با این حال عربستان سعودی به نظر می‌رسد در انتظار است تا بعد از پیوستن تمام متحدانش به موج عادی‌سازی روابط با رژیم اشغالگر قدس، در نهایت این اقدام یعنی روابط رسمی با رژیم صهیونیستی را با آرامش بیشتر و در فضای کم‌هزینه‌تری انجام دهد.

■ ریاض در صف ارتباط با صهیونیست‌ها؟

حالا که ۴ کشور عربی اعلام کرده‌اند روابط خود با صهیونیست‌ها را عادی‌سازی می‌کنند، برای بسیاری از تحلیلگران مسلم شده است ریاض پایتخت بعدی در این زمینه خواهد بود اما همان‌طور که تحلیلگر روزنامه نیویورک‌تایمز[2] بیان کرده است، باید عربستان را با ابعاد زمانی خود در این صف دید. پیوستن سریع بحرین به حرکت سایر کشورهای عربی در به رسمیت شناختن اسرائیل، نشانه‌ای از جانب عربستان سعودی و پالسی است که بیان می‌کند باید منتظر تغییرات جدی در سیاست کشورهای عرب منطقه درباره اشغالگران قدس باشیم.

البته عربستان پالس‌های دیگری را نیز به کشورهای منطقه داده و ادعا کرده است تا زمانی که کشور مستقل فلسطینی به رسمیت شناخته نشود، این کشور روابط خود را با اسرائیل عادی نمی‌کند. با این حال این رفتار متناقض نشانه دیگری برای صهیونیست‌ها بوده که پروژه صلح با تشکیل کشور فلسطین دیگر از روی میز کنار رفته و می‌توان بدون دادن هیچ‌گونه امتیازی به مسلمانان، همچنان دست به اشغالگری در کرانه باختری زد. به نظر می‌رسد علت این رفتار متناقض، وجود یک تقسیم کار بین ملک سلمان، پادشاه این کشور و ولیعهدش محمد بن‌سلمان باشد. در حالی که ملک سلمان در بیانیه خود به صورت رسمی اعلام می‌کند به رسمیت شناختن اسرائیل منوط به تشکیل کشور مستقل فلسطینی است، محمد بن‌سلمان در گفت‌وگو با آتلانتیک[3] بیان می‌کند «اسرائیلی‌ها در سرزمین‌های خود حق حاکمیت دارند». ظاهرا چراغ سبز عربستان به حاکم بحرین، بعد از ۲۵ سال تلاش برای به رسمیت شناختن اسرائیل بوده است. ارتباطات بحرین و رژیم صهیونیستی سابقه‌ای ۲۰ ساله دارد. سیگنال‌های برقراری رابطه از سال ۱۹۹۴ و زمانی که یکی از اعضای کابینه رژیم صهیونیستی سفری به بحرین داشت، صادر شد و بعد از آن در سال ۲۰۱۷ میلادی نیز بحرین هیأتی را به سرزمین‌های اشغالی فرستاد. سال گذشته میلادی زمانی که بحرین میزبان کنفرانسی درباره فلسطین شد و قرار بود گام‌های ابتدایی را برای اجرای معامله قرن بردارد، گمانه‌زنی‌ها درباره اینکه آل‌خلیفه سعی دارد زودتر از سایر کشورهای عربی روابط خود را با رژیم صهیونیستی عادی کند، بیش از پیش شد.

■ دلالان رابطه با اسرائیل در آمریکا چه کسانی بودند؟

آنطور که رسانه‌های آمریکایی[4] گزارش داده‌اند، افراد واسطه در دولت آمریکا که کار فراهم کردن شرایط و مذاکره بین طرف بحرینی و اسرائیلی را فراهم می‌کردند، غیر از برکوویتز و جرد کوشنر، «رابرت اوبراین» مشاور امنیت ملی ترامپ، «برایان هوک» مسؤول ویژه (سابق) آمریکا در امور ایران، ژنرال «میگل کورا» مدیر بخش خاورمیانه شورای امنیت ملی آمریکا، «آدام بوهلر» از مسؤولان کاخ سفید و «دیوید فریدمن» سفیر آمریکا در اسرائیل بوده‌اند. این گفت‌وگوها بدین طریق شکل گرفته است که در ابتدای امر کوشنر و برکوویتز به همراه تعداد زیادی از مشاوران‌شان در امور خاورمیانه و همچنین سفیر بحرین در آمریکا، با سلمان بن‌حمد آل‌خلیفه دیدار می‌کنند. بعد از این دیدار، گفت‌وگوها با طرف اسرائیلی به رهبری «ران درمر» سفیر اسرائیل در واشنگتن آغاز می‌شود و بنیامین نتانیاهو نیز از نزدیک این گفت‌وگوها را دنبال می‌کند و برخلاف گفت‌وگوهای انجام شده بین طرف‌های اماراتی و اسرائیلی، این بار سعی می‌شود رسانه‌ها در جریان این مذاکرات قرار بگیرند. بعد از این در سفر کوشنر و برکوویتز به سرزمین‌های اشغالی، آنها با بنی گانتس، وزیر جنگ و گابی اشکنازی، وزیر خارجه نیز درباره مذاکرات با بحرین صحبت می‌کنند. بعد از این سفر، کوشنر و برکوویتز با هم به بحرین می‌روند و همان‌طور که یکی از مشاوران کوشنر خبر داده، او در راه با پول خود یک جلد تورات می‌خرد و به پادشاه بحرین هدیه می‌دهد. این دیدار به حدی خوب پیش می‌رود که کوشنر به این نتیجه می‌رسد می‌تواند بسیار زودتر از مدت زمان مورد انتظارش و در همین جلسه توافق نهایی را به دست آورد اما کاخ سفید خبر می‌دهد منتظر چراغ سبز عربستان به مسؤولان بحرینی باقی می‌ماند. با این حال کاخ سفید به کوشنر می‌گوید نباید کار زیاد هم طول بکشد و بهتر است در روز ۱۵ سپتامبر که قرارداد امارات و رژیم صهیونیستی به صورت رسمی امضا می‌شود، بحرین نیز توافق خود را اعلام کند. بر این اساس کاخ سفید فکر می‌کرده است اگر ۲ کشور عربی منطقه، هر ۲ به صورت همزمان رسیدن به توافق با اسرائیل را اعلام کنند، پیام قدرتمندتری را برای منطقه ارسال خواهند کرد. به همین دلیل روز جمعه نیز تماس تلفنی‌ای بین ترامپ، پادشاه بحرین و نتانیاهو شکل گرفت تا نشان داده شود این قرارداد بزودی در مسیر اجرایی شدن قرار می‌گیرد.

■ نقش انتخابات آمریکا و لابی صهیونیستی

در عین حال نباید از نقش انتخابات آمریکا در شکل گرفتن سریع این نوع توافق‌ها نیز گذشت. مردم آمریکا که به دنبال سورپرایز اکتبر بودند، حالا با شگفتی‌های ماه سپتامبر روبه‌رو شده‌اند و در عین حال ترامپ نیز که این روزها در حال کم کردن فاصله‌اش با نامزد دموکرات‌ها در نظرسنجی‌های انتخاباتی است و در چند ایالت باقیمانده نیز باید هزینه زیادی انجام دهد تا پیروز میدان شود، سعی دارد از این اقدام خود در ۲ جهت بهره ببرد؛ اول اینکه با این کار می‌تواند منابع مالی بیشتری از سوی حامیان مالی صهیونیستش به دست آورد و از سوی دیگر می‌تواند با به دست آوردن بسته جامع همکاری‌های سیاسی- امنیتی اعراب و رژیم صهیونیستی با اعتماد به نفس بیشتری به دنبال ثابت کردن خود برای گرفتن جایزه صلح نوبل برود.

■ رابطه با صهیونیست‌ها و افکار عمومی جهان اسلام

این اقدامات اما در حالی توسط حاکمان خودکامه منطقه انجام می‌شود که نظرسنجی‌ها در بین افکار عمومی جهان عرب نشان می‌دهد مردم عرب در کشورهای منطقه مخالف این اقدامات هستند و همچنان بر حق فلسطین در دفاع از خود و بازپس گرفتن سرزمین‌های خود تأکید می‌ورزند. یکی دیگر از دلایلی که گمان می‌رود علت اصلی احتیاط حاکمان سعودی در اعلام برقراری رابطه‌شان با رژیم صهیونیستی باشد، وجود تنوع افکار و عقاید سیاسی در این کشور درباره مسأله فلسطین به نسبت کشورهای دیگر حوزه خلیج‌فارس و جایگاه متزلزل آنها در فضای سیاسی داخلی کشورشان باشد که باعث ترس از رویارویی با افکار عمومی در این کشور می‌شود. به همین دلیل است که تغییرات سیاسی در این باره با سرعت بسیار کمی انجام می‌شود و قبل از انجام تغییرات سیاسی، کار روی افکار عمومی مخالفان عادی‌سازی رسمی روابط با صهیونیست‌ها در اولویت قرار گرفته است. نکته جالب در این باره شکل گرفتن کمپین‌هایی در فضای مجازی عربستان است که خواهان حق برابر برای یهودیان و مسیحیان در قوانین این کشور نسبت به مسلمانان هستند. این کمپین‌ها البته آنطور که رسانه‌های آمریکایی می‌گویند، نمی‌تواند بدون اجازه محمد بن‌سلمان شکل بگیرد و نشانه‌ای از تدارک دیدن فضای تبلیغاتی و درگیر کردن افکار عمومی با مساله عادی‌سازی روابط با صهیونیست‌هاست.

پی‌نوشت

۱- https://www.axios.com/behind-scenes-us-brokered-bahrain-israel-deal-44d1a7d3-a93c-4eee-970e-1e354f314cf7.html

۲- https://www.nytimes.com/2020/09/11/world/middleeast/bahrain-israel-saudi-arabia.html

۳- https://www.theatlantic.com/international/archive/2018/04/mohammed-bin-salman-iran-israel/557036/

۴- https://www.axios.com/behind-scenes-us-brokered-bahrain-israel-deal-44d1a7d3-a93c-4eee-970e-1e354f314cf7.html

نگاه

یک‌بار به جای خانواده مقتول بنشینید!

میکائیل دیانی: ۱- یک فرد در یک اقدام آگاهانه، با طرح‌ریزی قبلی و با همکارانی مشخص اقدام به قتل فردی دیگر کرده است. پس از دستگیری خود اعتراف به قتل کرده و صحنه قتل را مو به مو برای بازپرسان و ماموران آگاهی بازسازی کرده است. طبیعتا اگر وجدان داشته باشد از اقدامی که کرده پشیمان خواهد بود، خاصه آنکه در برابر خود طناب دار را می‌بیند. اما آیا این پشیمانی برای آنکه قصاص نشود کفایت می‌کند؟ آیا به صرف اینکه بگوید اشتباه کردم و پشیمانم، از آنچه کرده مبرا می‌شود؟ پدر ۳ فرزند، همسر یک زن، فرزند یک پدر و مادر سالخورده آیا دوباره به آغوش‌شان باز خواهد گشت؟ جواب همه این سوال‌ها منفی است. آن خانواده داغدار خواهند بود و تا ابد دیگر مقتول را نخواهند دید، مگر تصویری خون‌آلود که در ذهن‌شان همواره حرکت می‌کند.

۲- قاضی کجای این ماجراست؟ آیا به صرف ندامت قاتل می‌تواند از اعلام حکم قصاص صرف نظر کند؟ اساسا آیا این حق را دارد؟ باز هم جواب منفی است. او درباره قصاص یا حیات مجدد قاتل هیچ حقی ندارد، مگر آنکه از خانواده مقتول درخواست گذشت از حق خود را بکند. ذی‌حق یک قتل، اولیای دم مقتولند و آنها هستند که باید درباره قصاص و عدم قصاص قاتل نظر بدهند. حالا در این میان کمپین‌های #اعدام_نکنید چه تاثیری دارد؟ وقتی طرف حساب این کمپین، قوه‌قضائیه قرار می‌گیرد در حالی که این نهاد نقشی در جلوگیری از قصاص ندارد، آیا جز ناعادلانه نشان دادن بناحق دستگاه عدلیه، نتیجه دیگری حاصل می‌شود؟ انگار قوه‌قضائیه می‌تواند و نمی‌خواهد! از طرفی این کمپین‌ها جز فشار روحی و روانی سنگین بر اولیای دم کاربرد دیگری دارد؟ آنهایی که وقتی حق‌شان را به اجرا بگذارند، تنها با این کمپین‌ها دچار عذاب نامنصفانه می‌شوند. این نکته‌ای است که چندی پیش قاضی عصمت‌الله جابری نیز که به دلیل گرفتن ۱۸۰ رضایت از خانواده مقتولان باید او را مرد صلح و سازش دانست می‌گفت؛ اینکه کار رسانه‌ای و هیاهوی گاه و بیگاه سلبریتی‌ها در بیشتر اوقات فرآیند رضایت گرفتن از اولیای دم را نیز مختل می‌کند.

۳- سال ۸۳ «آمنه بهرامی» دانشجوی کاردانی الکترونیک از سوی یکی از همکلاسی‌های سابقش مورد حمله اسیدپاشی قرار گرفت و چشم‌هایش را از دست داد و صورتش سوخت. قوه‌قضائیه حکم قصاص اسیدپاش را صادر کرد اما هجمه رسانه‌ای جریان شبه‌روشنفکری در مخالفت با حکم قصاص بر سر آمنه هوار شد. کمپین سلبریتی‌های سینمایی درباره عدم قصاص اسیدپاش آمنه بهرامی که در نهایت بهرامی را تحت فشار افکار عمومی مجبور به بخشش کرد، باعث شد چند سال بعد در اصفهان شاهد چند اسیدپاشی باشیم و حالا همان‌هایی که در برابر آمنه ایستاده بودند و او را تحت فشار مجبور کردند از حقش صرف نظر کند، این بار در برابر قوه‌قضائیه صف کشیده بودند که اسیدپاش‌ها به اشد مجازات برسند. حال سوال اینجاست: «آیا سلبریتی‌ها مسؤولیت نتایجی را که از در مرجع قرار گرفتن‌شان به وقوع می‌پیوندد می‌پذیرند؟!» می‌فهمند که آن اصرارها به آمنه برای گذشتن از حقش این عواقب را هم دارد؟

۴- وقتی «شهلا جاهد» همسر صیغه‌ای ناصر محمدخانی، همسر رسمی او را با ضربه‌های چاقو به قتل رساند، جریان شبه‌روشنفکری برای او عجز و لابه می‌کرد و او را در جایگاه مظلوم قرار داده بود؛ تا آنجا که ترانه علیدوستی برایش دلنوشته‌ای مبسوط نوشت که او عاشق است نه قاتل! علیدوستی نوشته بود: «بعضی آدم‌ها خودخواه و ترسو و ناجوانمردند و بعضی نه. اما انگار فقط یکی هست که می‌تواند شب قبل سوار هواپیما شود، ساعت کوک کند تا قبل از طلوع آفتاب بیدار شود، شلوار و پیراهن بپوشد، سوار ماشین شود... و به تماشای حلق‌آویز شدن زنی برود که وقتی به او دل بست بچه بود اما سال‌ها، به گفته خودش، صبح‌های زمستان زودتر از او بیدار می‌شد تا قبل از او مدتی روی کاسه توالت بنشیند، مبادا محبوبش، آرزویش، قهرمانش، حس کند آن سرمای بدمصب دم صبح را».

ادامه در صفحه ۶